

BOYUN EĞME

Sovyet ajanı değil bilim insanı

CIA'nın en iyi becerdiği, başarılı Sovyet sporcularını, sanatçıları ülkesine ihanet edip ABD'ye sığınmaya ikna etmekte Sovyetlere bilgi taşıyanlarsa farklıydı. İngiliz istihbaratının "komünist ülkelerle mücadele" sorumlusu Cambridge'de okumuş, asker bir babanın oğlu olan Kim Philby, Sovyet yurttaşı olarak öldü! Komünistti... ABD'nin nükleer sırlarının bir bölümünü Sovyetler'e komünist bilim insanlarının taşıdığı doğrudur. Gerçek bilim insanlarıydı. Dünyanın kanlı emperyalistlere teslim olmaması biraz da onlar sayesinde oldu.

HAFTALIK SİYASİ GAZETE ■ 18 EKİM 2019 CUMA ■ SAYI: 191 ■ 1 TL

BATSIN
YENİ DÜNYA
DÜZENİ

Sovyetler varken farklıydı

ULUSLARIN BİRLİĞİNİ AZAN MİLLİYETÇİLİK DEĞİL KAPİTALİZM BOZDU

Sovyetler Birliği, çarlığın ezdiği halkları barışçı bir birlik içinde toplarken, daha önce Rusya'nın hakimiyeti altında olan geri ülkelere her alanda büyük ilerlemeler yaşattı.

Batı "Sovyet Rusya" adını hep tercih etti ama oluşan Sovyet ulusuydu ve şüphesiz kapitalist uluslardan farklı bir şeydi.

Rusça'nın ortak dil olarak birliği sağladığı coğrafyada yerel kültürler gelişti. Sinemada, tiyatrodan, şirde ve heykelde, farklı milletlerin, farklı dillerin, farklı geleneklerin yükselişi Sovyet Kültürü şemsiyesi altında yaşandı.

Emperyalistlerin Sovyetler Birliği'nde etnik çatışmaları kışkırtmak için neler yaptığı biliniyor.

1980'li yıllarda SSCB içinde yaşanan çatışmaların asıl dinamiği Sovyet barışının parçası olmuş halkların birbirleriyle rekabeti değil, emperyalizmin kışkırtmaları ve kapitalizm özentiği olmuştur. Sosyalizm'den dönen Sovyet halkları, kapitalist rekabeti benimsedikleri ölçüde birbirlerinden uzaklaştı, rakip oldu, kanlı çatışmalara girdi.

Sovyetlerin "ulusal sorunu çözemediği" koca bir palavradır. Sovyet komünistleri "Rus milliyetçiliğinden" kurtulamadıkları için değil, kapitalizme teslim oldukları için 1980'lerin sonunda yükselişe geçen milliyetçiliği ve etnik çatışmaları durduramadı. • Sf 2

Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği... Ekim Devrimi ile 1917'de Rusya'da kurulan işçi iktidarı kısa sürede çevre ülkelere yayıldı. 5 yılda yayılan ve emperyalist devletlerin de doğrudan ya da dolaylı olarak katıldığı iç savaş 1922'de sonlandı. İşçi iktidarı sadece içerdeki karşı devrimci beyaz ordular değil, Almanya ve İngiltere'nin doğrudan ya da dolaylı olarak dahil olduğu silahlı güçleri savuşturdu. Bu zaferin ardından, Rusya ve Beyaz Rusya Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri ile Asya ve Kafkaslardaki cumhuriyetlerin katılımıyla Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği kuruldu.

70 yıl sonra çözüldüğünde SSCB, insanlık tarihine emekçiler adına büyük kazanımlarla, bilimde, teknolojide, insan yaşamının ve sağlığının niteliğine ilişkin her alanda büyük atılımlarla geçmişti.

ULUSLARARASI BARIŞIN ADI: DEHŞET DENGESİ

1945'te Japonya'nın iki kentini örneği görülmemiş bir vahşetle yok eden ABD ve baş müttefiki İngiltere, savaşın hemen ardından Sovyetler'i ortadan kaldıracak bir nükleer saldırıyı tartışmaya başladı.

Bu saldırıyla Sovyetler'in işgali başlatılacaktı. Söylemeye gerek yok, böyle bir hamle, sömürgeci emperyalistlerin tüm dünya üzerindeki hakimiyetlerini pekiştirmeyi de sağlayacaktı.

EMPERYALİSTLERİN ATOM BOMBASI HEVESİ

Atom bombası çok güçlüydü ama iki sorunu vardı. Birincisi, ABD dahil tüm ülkelerde Sovyetler'e dönük büyük bir sempati vardı. İkincisi, Nazilerin diz çöktürmediği Sovyetler'i perişan etmeye

yetecek kadar bomba elde yoktu: Hızla üretmek gerekiyordu! Churchill, Eisenhower gibi isimlerin karıştığı tartışmalarda ciddi ciddi bunun üzerinde durdular.

Sovyetler, bu tartışmalar sonlanmadan önce ilk atom silahını denemeyi başardı! Çok kısa sürede nükleer silahlarda "dehşet dengesi" oluştu.

Hümanistler, iki süper gücün dünyayı bir kaç kez yok etmeye yetecek nükleer silaha sahip olmasına ah vah ededursun, Sovyet nükleer silahlanması sayesinde Japonya'dan sonra bir daha nükleer silah kullanılmadı.

Ve Sovyetlerin yıkılışından birkaç yıl sonra "seyreltilmiş uranyum başlıklı" silahlar NATO tarafından Yugoslavya ve Irak'ta kullanılmaya başlandı! • Sf 2

SOVYET DİPLOMASİSİ EMPERYALİZME KARŞI

Sovyetler Birliği, dünya sosyalist sisteminin merkezinde duran bir çok uluslu devletti. Emperyalizmden kurtulamamış, kapitalizmi gömememiş bir dünyada var olmaya çalışıyordu.

Tüm insanlığın geleceği için mücadele ediyor ama kendi ülkesinin çıkarlarını da koruyordu.

Bu yüzden örneğin Türkiye gibi kapitalist ülkelerle, hatta emperyalist kamptaki büyük güçlerle ekonomik, kültürel, hatta politik ilişkiler kuruyordu. Öte yandan Sovyetler her zaman dünya halklarının ikeli dostu oldu. Zaman zaman Sovyet yurttaşlarından özveri bekleyerek ezilen halkların yardımına koştu.

Amerikalı soğuk savaş teorisyeni Zbigniew Brzezinski, Sovyetler Birliği'nin yıkılışını kendince açıklamaya kalkarken bir gerçeğe de işaret ediyor: "Sovyet Rusya" diyor, "tarihin gördüğü en acayip emperyalist ülkeydi. Merkez ülke Rusya, hakimiyet kurduğu alanlardan alıp, kendini zenginleştirmek yerine, kendi zenginliğini çevre ülkelere dağıtıyordu."

Brzezinski'nin anlamadığı şey, Sovyetler'in tüm insanlığın geleceğine yatırım yaparak kendi yurttaşları için de en doğru olan şeyi yaptığıdır.

Tabii bu kavrayışsızlık son dönemde Sovyet yöneticileri için de ne yazık ki geçerli olmuştur.

SÖMÜRÜYLE DEĞİL
SEFERBERLİKLE
YARATILAN
SÜPER GÜÇ • Sf 3

ORTADOĞU'YU KAN
GÖLÜNE ÇEVİRDİLER

Sovyetler'in yokluğundan en çok Filistinliler, yoksul Arap halkları zarar gördü. • Sf 3

DOĞRUYA VE İYİYE YAKLAŞAN HER
YERDE SOVYET ETKİSİ VARDI

Batıda sosyal devlet, Sovyet zoruyla var oldu. Suriye'yi karanlık bir İslam ülkesi değil, laik bir kardeşlik ülkesi yapan Sovyetlerle kurduğu ilişkilerdi.. • Sf 3

Sömürüyle değil seferberlikle yaratılan süper güç

Sovyetler Birliği'nin bir imparatorluğun yıkıntıları üzerinde üstelik büyük savaşın yıkımını da atlatarak, bir süper güç yarattığı gizlenemez gerçektir. Bundan daha önemlisi, bu başarı emekçilerin yorgunluk ve yoksulluğu pahasına sağlanmamıştır.

1929'da Sovyetler Birliği Birinci Beş Yıllık Plan'la büyük bir sanayileşme hamlesine kalkışırken, sosyalist bir geleceğe inanan ama elinde bu inançtan başka pek az şey olan bir ülkedydi.

İşçi iktidarının öncü partisi, kendi içinde birliği oldukça zorlu çatışmalar sonucunda sağlamıştı.

Planın merkezinde "sanayileşme" duruyordu ama hızlı bir sanayileşme için bile bir sanayi altyapı gerekir: Yetişmiş işgücü, hazır bir üretim kapasitesi, sanayi kültürü ve buna bağlı organizasyonlar.

Sovyetler Birliği bunların pek azına sahipti ama çok değerli başka bir şey vardı elinde: İşçi iktidarı.

Ülkenin sorunlarını istismar ederek stokçulukla, karaborsacılıkla zenginleşmeye istekli büyük bir kalabalık vardı. Öte yandan, bu soyguncu, sömürücü takımından kurtulamazsa, karanlık geçmişin kötü günlerine döneceğini çok iyi bilen milyonlarca işçi ve köylü.

Kapitalist dünya 1929 bunalımını yaşarken, ABD'de fabrikalar kapanır, sokaklar işsizlerle dolarken, Sovyetler Birliği ilk beş yıllık planı ötesine geçerek gerçekleştirdi.

Eğitimsizlik sorununu, kendini yetiştirmek, daha iyi işçi olmak için gecesini gündüzüne katan işçiler ve onlara yolu gösteren işçi iktidarı ile aştı.

Stokçularla, yoksul köylüleri işçi iktidarına karşı kıskırtan ağalarla

dişe diş bir savaş verdi.

YIKILACAK BİR SANAYİ İÇİN

Üstelik işçiler ve onların komünist partisi gerçekleştirdikleri büyük sanayi hamlesinin aslında kısa bir süre sonra düşman toprakları, tankları ve uçakları ile yıkıma uğratılacak bir ülke için olduğunun farkındaydı. Refah için, çocuklarını sömürünün olmadığı adil bir ileri toplumda yaşatmak için çalışan işçiler, bir yandan çıktıkları her çivinin, ürettikleri her ürünün yaklaşan savaş için olduğunu biliyordu.

Sovyet sosyalizmi bu büyük hamleyle, büyük savaşın zaferle çıkmayı başardı. Ve bununla kalmadı.

1980'li yıllara gelindiğinde, dünyada hiçbir halkın yetişemeyeceği bir eğitim seviyesine ulaşmış, bilimde, teknolojiye büyük bir potansiyel yaratmış bir Sovyet Ulusu vardı.

EYY YOBAZ! O S-400'LER NEREDEN GELDİ BİLİYOR MUSUN?

Sovyet toplumunun her alandaki gelişmişliği emperyalist propaganda makinesi tarafından örtülmek istenmiştir. Çizgi filmlerden, "romanlara" koca bir emperyalist kültür, Sovyetler'i her tarafı dökülen geri bir alkolikler ülkesi olarak resmetmiştir.

Sovyetler Birliği'nin çözülüşünden sonraki 10 yılda tam anlamıyla bilinçli bir şekilde yıkıma uğratıldığını söylemiştik.

Buna rağmen elde ne var bir bakmak yeterli.

Amerikan silah tekellerini "vergi verenlerin paralarıyla" ihy eden emperyalist ABD, en iddialı olduğu silah teknolojilerinde bile kapitalist Rusya'nın Sovyetler'den devraldığı miras karşısında pek güçlü durmuyor.

Bunu, ithal teknolojiyle bir laboratuvar kurup, fabrika alan hacı patronlar anlamaz.

Sözünü ettiğimiz başarı, büyük, kapsamlı ve çok boyutlu bir toplumsal gelişmenin ürünüdür.

ÜÇÜNCÜ DÜNYACILIK: BİLDİĞİNİZ GİBİ DEĞİL

Artık kimse iyi gözle bakmıyor. Liberal kalemler, topa tuttu. Üçüncü dünyacılık!

Bir zamanlar, aydınların bir kesimi, sosyalist dünyaya gözlerini çevirmiş, sosyalizmin aynı zamanda uluslara zenginlik ve refah getiren bir yol olduğunu düşünüyordu.

Başka bir kesim ise, sosyalizmi küçümsüyor, fazla "doğulu" bulup, Avrupa demokratik cennetine ya da Amerikan rüyasına hayranlık besliyordu.

Bunun dışında bir de "üçüncü dünyacılık" vardı. Kapitalist batıya çok iyi gözle bakmayan, özel sektöre kuşkuyla yaklaşan, sosyalizmi ise "uygunsuz" bulan, çoğunlukla milliyetçi eğilimleri ağır basanlar.

Aydınlar arasında bir tasnife gittik ama esasen bu toplumların ve sınıfların tercihlerine ilişkin bir tasnif.

Bizim gibi ülkelerde, böyle bir üçüncü yol görülüyordu: Sosyalist olmayalım ama devlet ekonomik gelişmede rol alsın. Sovyetlere yanaşmayalım ama sosyalist ülkelerin varlığını pazarlık için kullanalım. Eşitlikçi bir düzen bize uymaz ama aşırı yoksulluğun toplumsal barışı bozmasına engel olalım.

ARAFTA OLMUYOR

Emperyalist güçlerin gerisinden gelen, dışa bağımlı kapitalist ülkelerde sosyalist olmayan bir yol olarak üçüncü dünyacılık iki yönlüdür. Bir yanyıla, sosyalizmin dünya üzerindeki etkisinden korunmak için "vahşi kapitalizme" ve sömürgeciğe uzak durmaya dayanır. Yani, sosyalizmden korunmak içindir, anti komünisttir. Diğer yanyıla da sosyalist kalkınma örneklerini devlet kapitalizmi içinde uyarlamaya yönelir.

Dünya dengeleri de eklenince üçüncü dünyacılık "arada ezilip gitme" yolu olarak karşımıza çıkar.

Özellikle bazı Arap ülkelerinde bunun karşılığı, Sovyetler Birliği'ne yaslanmaktan gocunmayan, sosyalist bir düzen kurmayı amaçlamayan ama devleti halkın bütününe çıkarına göre kullanmayı gözetken örnekler oluşturmak oldu.

Bu örneklerin en ileri olanı şüphesiz Suriye'dir. Suriye uluslararası ilişkilerde istikrarlı bir Sovyet yanlısı politika izlemiş, özellikle eğitim ve kentleşme gibi başlıklarda Sovyet örneğine yakın durmuş, ülkede komünist partilere zaman zaman baskı uygularken bile Sovyetlerin askeri ve ekonomik desteğini almıştır.

Üçüncü dünyacılık sosyalizmin bir türü değildir. Hatta tersine, sosyalizme zararlı olduğu bile söylenebilir. Öte yandan tıpkı batıdaki sosyal devlet uygulamaları gibi, üçüncü dünyacılığın gelişme sağladığı ülkelere de "Sovyet etkisi" ile açıklanmalıdır.

Suriye'nin hem emperyalistlerce en azılı düşman olarak görülmesi, hem de emperyalizmin Sovyetler sonrası saldırı ve müdahalelerinden en sağlam çıkan ülke olmasında şüphesiz dersler vardır.

DOĞRUYA VE İYİYE YAKLAŞAN HER YERDE SOVYET ETKİSİ VARDI

İkinci Dünya Savaşı bittiğinde kapitalist ülkelerin önemli bir sorunu vardı: Sovyet etkisi. Savaşın hemen ardından düzenlenen San Francisco Barış Konferansı'nda binlerce Amerikalının Sovyet heyetini görmek için sokaklara döküldüğünü biliyor musunuz?

Üstelik Sovyet etkisi sosyalizmin Nazilere diz çöktürmüş olmasından kaynaklanan sempatiden ibaret de değildi.

Savaşın yıktığı İngiltere'de hiç de komünist olmayan bir işçi Sovyetlerde yaşayan bir işçinin hastalandığında ücretsiz olarak ve ayırım görmeden sağlık hizmetlerini

den yararlandığını biliyordu.

Bir işçi çocuğunun kozmonot olup uzaya gittiği eğitimi parasız aldığı gerçeğinden de haberdardı.

SOSYALİZMDEN VAZGEÇİN SOSYAL DEVLET VERELİM

Bir dönemin meşhur sosyal devleti işte bu sıkışmanın ürünü oldu. Avrupa ülkelerinde eğitimin, sağlık hizmetlerinin parasız olarak karşılanması bir zorunluluktur. Üstelik bu politika, patronların emek gücü maliyetlerini de daha uygun şekilde karşılamalarını sağlıyordu. Hastalanan işçinin kolayca sağaltılması, devletin patronların eğitilmiş işçi ihtiyacını karşılaması iyi bir şeydi.

Yine de asıl mesele, sosyalizmin kazanımlarına özenen emekçileri uyutmak oldu. Bunun basit kanıtı da ortada, İngiltere'nin çok övüldüğü kamusal sağlık sistemi Sovyetlerin olmadığı bir dünyada patronlara fazla geldi ve çöktü.

Almanya, Fransa gibi emperyalist ülkelerde devlet "sosyal" sorumluluklarının bir kısmını hâlâ yerine getirirken, bunun yükünü göçmen işçileri köle emeği olarak kullanarak karşılıyor.

ORTADOĞU'YU KAN GÖLÜNE ÇEVİRDİLER

Ortadoğu'da emperyalist sömürgecilere karşı halklara güç veren sosyalizm olmuştur. Sovyetler Birliği sadece dış politikadaki etkisiyle değil, doğrudan yoksul halklara uzattığı el ile bağımsızlığın, özgürlüğün ve ilerlemenin ışığını Ortadoğu'ya da tutmuştur.

Ortadoğu ve "İslam ülkeleri" bununla beraber

antikomünizmin de en dişli olduğu en keskin saldırıları yaptığı yerlerdir.

İlumlü İslam denilen şeyin bir emperyalist proje olduğu bilinmiyor değil. Hiç de ilumlu olmayan mücahitleri de işbirlikçileri aracılığıyla emperyalistlerin güçlendirdiği ortada.

Sovyetler'in çözülüşü Ortadoğu'da sadece emperyalizme alan açtı. Sadece emperyalizmi rahatlattı. Antikomünizmin halklara verdiği zarar ise ortada. Geçmişte Filistin halkına "İslamdan sapmış Araplar" olarak bakan, devrimcilerin "Filistin davasına" sırt çeviren İslamcılar, yine emperyalistlerin talimatıyla Filistin davasına el attılar ve sonuca bakın... Bir dönem İsrail yönetiminin kayırdığı, açıkça devrimcilere karşı "buyur geç" dediği Hamas, şimdi Filistin halkının bir bölümünü temsil ediyor! Bunun Filistin halkı için daha olumsuz sonuçlar doğurduğu ortadadır.

SAMANALTI / Sait Munzur

PATRONLARIN ENSESİNDEYİZ

BAYRAKLI'DA İNŞAAT İŞÇİLERİ HAKLARI İÇİN İŞ BIRAKTI

Bayraklı'daki Şehir Hastanesi inşaatında geçtiğimiz günlerde Patronların Ensesindeyiz iş yeri komitesi kuruldu. Bu haftaysa işçiler maaşlarını alamadıkları için iş bıraktı. İzmir'deki hastanenin şehir merkezine uzaklığı zaten tartışma konusu. İnşaatteki kötü çalışma koşulları hastaneyi gündemde tutuyor.

İzmir Bayraklı'da yapımı devam eden, binlerce işçinin çalıştığı ve yaşadığı dev şehir hastanesi inşaatında, Patronların Ensesindeyiz Şehir Hastanesi işyeri komitesi geçtiğimiz günlerde kurulurken 10 maddelik bir bildirme ile taleplerini duyurmuştu. Bu talepler şöyle sıralanıyordu:

- Maaşların zamanında ve tam olarak yatırılması, elden ödeme yapılmaması.
- Sigorta primlerinin asgari ücretten değil alınan toplam ücret üzerinden yatırılması.
- Yemeklerin daha sağlıklı olması, uzun yemekhane kuyruklarının engellenmesi için yemekhane sayılarının artması, kantinlerin ucuzlaması ve sayılarının artırılması
- Mola saatlerinin gasp edilmesmesi.

- Fazla mesai ücretlerinin tam ödenmesi.
- Yaşam alanlarının temiz olması, sosyal alanların yaratılması.
- Mobbingin son bulması.
- Mazeret izini kullanılabilmesi.
- Maliyeti düşürmek için iş sağlığı ve güvenliği önlemlerinden taviz verilmemesi.
- Üst işveren olan Gama Türkerler ortaklığının yaşanan sorunlarla

ilgili olarak taşeron şirketleri suçlayıp sorunları çözümsüz bırakmaması.
Taleplerini sıralayan işçiler şantiyedeki huzursuzluğun giderek arttığını ve bu talepler yerine getirilmezse inşaatın asla vadedilen tarihte bitmeyeceğini bildirmişlerdi. İşçilerin talepleri yerine getirilmediği gibi maaşları da yatırılmayınca işçiler iş bıraktı.

Sağlıkçılardan dayanışma BU EMEK CEHENNEMİNDEN HEP BİRLİKTE ÇIKACAĞIZ!

Bizler, inşaatı bittiğinde Bayraklı Şehir Hastanesi'nde çalışacak izmirli sağlık emekçileriyiz.

İzmir Şehir Hastanesi inşaatında çalışan işçiler, ücretlerinin yatırılmaması nedeniyle bugün iş bıraktılar. Verilen ücretler zaten işçilerin karnını doyurmaya bile yetmezken, patronlar olanca yüz-süzlükleriyle bu ücretin bile üzerine yatmaya çalışıyor.

Patronların bu cüreti nereden aldıklarını çok iyi biliyoruz. Birilerinin "en büyük hayalim" dediği şehir hastaneleri, daha inşaatından başlayarak emekçiler için kölelik koşullarını dayatırken, faaliyete geçen örneklerden de gördüğümüz üzere hem sağlık emekçileri, hem de hizmet alan emekçi halkımız için bir kâbusa dönüşmüş durumda. Yine inşasından işletmesine patronlar için ise devlet güvenceli krediler, yüksek rantlı kamu arazilerinin yağması, ucuz ve güvence ile kârlarına kâr katmak anlamına gelmekte.

Bu böyle gidemez. Yarattıkları bu emek cehenneminden hep birlikte, mücadele ile dayanışma ile çıkacağız.

Bizler, şantiye bittiğinde o hastanede çalışacak sağlık emekçileri olarak, devam eden şantiyede bugün hakları için mücadele eden inşaat işçisi kardeşlerimizin yanındayız.

Dayanışmamız büyüyecek.

PATRONLARIN ENSESİNDEYİZ AĞI
İzmir Sağlık Emekçileri Dayanışması

HEMŞİRELER İSYANDA...

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde görev yapan bir hemşirenin PE Ağı'na yaptığı ihbar sağlık sisteminin ve sağlık emekçilerinin durumunu gözler önüne seriyor.

Çalıştığı hastanenin bir kamu hastanesi olmasına rağmen hasta odaları da dahil her şeyin ücretli hale gelmeye başladığını belirten sağlık emekçisi, hastanede pek çok malzeme ve ilacın bulunmadığını, bu yüzden hasta yakınlarının gerekli ilaç ve malzemeleri dışarıdan temin etmek zorunda kaldıklarını anlatıyor. Hemşire sayısının yetersizliğinden kimi zaman bir hemşireye 15 hastanın düştüğünü, hizmet veren hemşire-

lerin yeteri kadar dinlenmeye fırsatı olmadan hemen her gün ya nöbete, ya da gündüz çalışmasına gitmek zorunda kaldığını belirten sağlık emekçisinin verdiği bilgilere göre, yer sıkıntısından dolayı yoğun bakım koşullarında takip edilmesi gerekebilecek hastalara servislerde bakılıyor, tüm bunlar da hemşireler için katlanılmaz bir iş yoğunluğuna sebep oluyor ve hem çalışan hem de hasta sağlığı açısından büyük risklere yol açıyor.

THOMAS COOK İFLASININ FATURASI TURİZM EMEKÇİLERİNE KESİLEMEZ!

Antalya'da turizm emekçileri Thomas Cook'un iflasından etkilenen işçilere örgütlenme çağrısı yaptı. Çağrıda şunlar belirtildi:

"Geçtiğimiz günlerde, ülkemize de turist getiren Thomas Cook iflasını açıkladı. Şirket yöneticileri son 5 yılda 20 milyon sterlin ücret ve bonus almışlar. Şirket batığında ise ilk iş faturayı işçilere kesmek oldu.

Durumdan etkilenen her yerde biz emekçiler işten çıkarılıyor, ödemelerin durdurulduğu yerlerde haklarımızı alıp alamayacağımızı bile bilmiyoruz. Thomas Cook batan ilk şirket

değil, son da olmayacak. Ve her batan şirketin, yaşanan her krizin ardından olduğu gibi patronlar çeşitli desteklerle kendi yollarını buluyorlar, şirket yöneticileri zaten çoktan milyonları ceplerine indirmiş oluyor. Kriz üç kuruşa geçilmeye çalışan biz emekçileri vuruyor. İnsan aklına ve vicdanına sığmayan bu muameleye karşı dur! Bu zorbalığa Boyun Eğme! Sana işyerinde baskıyla ve şantajla imzalatılan belgelere rağmen hakkını araman için geç değil. Bir araya gel, örgütlen, mücadele et!

Patronların Ensesindeyiz Ağı, Turizm işçileri ile dayanışmaya her zaman hazır.

YARIM MAAŞA DÖNEN HASTANE...

Patronların Ensesindeyiz Ağı'na bilgi veren çalışanların söylediğine göre Hatay'ın Defne ilçesinde bulunan Özel Hatay Hastanesi, çalışanların maaşlarını düzenli ödemiyor. Hekimlerden hemşirelere, hasta bakıcılardan temizlik görevlilerine tüm çalışanların aylardır her ay yaklaşık 15 günlük ücret alarak çalıştığını söyleyen işçiler, işten ayrılanların eksik ücretlerinin, kullanılmayan yıllık izin paralarının ve tazminatlarının da ödenmediğini belirtiyor.

GAZETESİ YAYINLANDI

GAZETE İŞÇİYE GÜÇ VERECEK

195 işletme ve iş yerinden 126 bin metal işçisini kapsayan metal iş kolunun en büyük toplu iş sözleşmesi olan MESS grup toplu iş sözleşmesi süreci başladı.

İşkolunda üç sendikanın işveren sendikası MESS ile sürdüreceği müzakere süreci 7 Ekim 2019 günü başladı. TOFAŞ, Oyak Renault, Arçelik, Mercedes, B/S/H gibi firmaların da bulunduğu metal işkolunda ülke ekonomisindeki en büyük işletmeler yer alıyor.

İstanbul Sanayi Odası'nın 2018 yılında açıkladığı en büyük 500 firma sıralamasında ilk 25 şirketin 21'i metal işkolunda bulunuyor. Bu şirketlerin büyük bir bölümü MESS üyesi.

MESS grup sözleşme sürecinde metal işçilerinin mücadelesine güç vermek için Metal İşçisi #PatronlarınEnsesinde gazetesi yola çıktı. MESS grup toplu sözleşmesi ve ekonomik kriz konularına yer verilen Metal İşçisi #PatronlarınEnsesinde gazetesi, fabrikalarda, işçi mahallelerinde işçilerle buluşuyor.

Metal işçileri bölgelerinde yaptıkları işçi toplantılarıyla grup sözleşme sürecine hazırlanıyor. Metal patronlarının üç yıllık sözleşme ve düşük zam teklifiyle başladığı grup sözleşme sürecinde, kısa zaman içerisinde fabrikalarda grev seslerinin yükselmesiyle zorlu bir mücadele dönemi başlayacak. Metal İşçisi #PatronlarınEnsesinde gazetesi toplu sözleşme sürecindeki gelişmelere göre yeni sayılarıyla işçilerle buluşacak.

KRİZ CANIMIZI YAKARKEN MESS GRUP SÖZLEŞMESİ BAŞLARKEN...

'BİZ HAZIRIZ!'

SADECE TOPLU SÖZLEŞME YETMEZ
BİZİMİZ...